ความเห็นส่วนตน

ของ นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๕/๒๕๖๓ **เรื่องพิจารณาที่ ๓๗/๒๕๖๒**

วันที่ ๒๑ เดือน กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	คณะกรรมการการเลือกตั้ง	ผู้ร้อง
	พรรคอนาคตใหม่	ผู้ถูกร้อง

ประเด็นวินิจฉัย

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องนี้ต่อศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๒ หรือไม่

ประเด็นที่สอง มีเหตุยุบพรรคผู้ถูกร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗๒ ประกอบ มาตรา ๙๒ หรือไม่

ประเด็นที่สาม คณะกรรมการบริหารพรรคของผู้ถูกร้องจะถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๒ วรรคสอง หรือไม่เพียงใด

ประเด็นที่สี่ ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคของผู้ถูกร้องที่ถูกยุบและถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งจะไปจดทะเบียนพรรคการเมืองขึ้นใหม่ หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือมีส่วนร่วมในการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่อีกไม่ได้ภายในกำหนดสิบปีนับแต่วันที่พรรคผู้ถูกร้องถูกยุบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๔ วรรคสอง หรือไม่

ความเห็น

คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ร้อง ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๑๒๙/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ พิจารณาความเห็นของนายทะเบียนพรรคการเมือง ตลอดจนพยานหลักฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงมีมติด้วยคะแนนเสียงข้างมาก เห็นว่า มีหลักฐาน

อันควรเชื่อได้ว่า มีการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๗๒ จึงให้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อสั่งยุบพรรคอนาคตใหม่ ผู้ถูกร้อง ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบมาตรา ๙๓ และมีคำขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยดังนี้

๑) มีคำสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้อง

๒) มีคำสั่งเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของบุคคลผู้เป็นคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของผู้ถูกร้อง คือ นายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ หัวหน้าพรรค นางสาวกุลธิดา รุ่งเรืองเกียรติ รองหัวหน้าพรรค ลำดับที่ ๑ นายชำนาญ จันทร์เรือง รองหัวหน้าพรรค ลำดับที่ ๒ พลโท พงศกร รอดชมภู รองหัวหน้าพรรค ลำดับที่ ๓ นายรณวิต หล่อเลิศสุนทร รองหัวหน้าพรรค ลำดับที่ ๔ นายปิยบุตร แสงกนกกุล เลขาธิการพรรค นายนิติพัฒน์ แต้มไพโรจน์ เหรัญญิกพรรค นายไกลก้อง ไวทยการ นายทะเบียนสมาชิกพรรค นางสาวพรรณิการ์ วานิช โฆษกพรรค นายสุรชัย ศรีสารคาม นางเยาวลักษณ์ วงษ์ประภารัตน์ นายชัน ภักดีศรี นายเจนวิทย์ ไกรสินธุ์ นายสุนทร บุญยอด นางสาวจารุวรรณ ศรัณย์เกตุ และนายนิรามาน สุไลมาน กรรมการบริหารพรรค และห้ามมิให้ผู้ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคของผู้ถูกร้อง และถูกเพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งดังกล่าวไปจดทะเบียนพรรคการเมืองขึ้นใหม่หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองหรือมีส่วนร่วมในการจัดตั้งพรรคการเมืองขึ้นใหม่ภายในกำหนดสิบปีนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบพรรคผู้ถูกร้อง

พิจารณาแล้วเห็นว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องได้รับบริจาคเงินจากนายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้อง จำนวน ๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท นอกจากนั้น ในระหว่างวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องได้ทำสัญญากู้ยืมเงินจากนายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้อง จำนวน ๑๖๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท และได้รับเงินกู้ยืมครบถ้วนแล้ว และเมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๒ ผู้ถูกร้องได้ทำสัญญากู้ยืมเงินจากนายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้อง จำนวน ๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และได้รับเงินกู้ยืมดังกล่าวในวันทำสัญญาจำนวน ๒,๗๐๐,๐๐๐ บาท แล้ว โดยในการกู้ยืมเงินดังกล่าวเป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรคของผู้ถูกร้อง ต่อมาภายหลังผู้ถูกร้องได้ชำระเงินกู้ยืมบางส่วนคืน ๓ ครั้ง รวมเป็นเงินจำนวน ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งนี้ ในสัญญากู้ยืมเงินมีการระบุให้ผู้ถูกร้องต้องเสียดอกเบี้ยด้วย แต่ก็ไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้ถูกร้องได้ชำระดอกเบี้ยแก่นายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้อง แต่อย่างใด

การกู้เงินถ้าเป็นไปโดยปกติทั่วไปทางธุรกิจบุคคลและนิติบุคคลสามารถทำได้โดยชอบและแม้ในทางบัญชีอาจไม่ถือเป็นรายได้ก็จริง แต่การที่ผู้ถูกร้องได้กู้ยืมเงินจากนายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้อง รวมเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๑๙๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท แม้ต่อมาจะได้รับชำระคืนแล้วบางส่วนรวมเป็นเงินจำนวน ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท ก็ตาม แต่การให้กู้ยืมเงินดังกล่าวไม่ปรากฏว่าผู้ถูกร้องมีหลักประกันที่น่าเชื่อถือว่าสามารถชำระหนี้เงินกู้ยืมดังกล่าวกับดอกเบี้ยตามที่กำหนดไว้ในสัญญาได้และเมื่อผู้ถูกร้องไม่ชำระดอกเบี้ยรายเดือนตามสัญญา ก็ไม่ปรากฏว่านายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ ผู้ให้กู้กระทำการใดที่แสดงว่าจะบังคับชำระหนี้คืน แต่กลับทำสัญญาแก้ไขระยะเวลาชำระดอกเบี้ยให้ผู้ถูกร้องที่ตนเป็นหัวหน้าพรรคอยู่ อันเป็นการผิดวิสัยการกู้ยืมเงินตามปกติทั่วไป ซึ่งก็เป็นเพราะหัวหน้าพรรคผู้กู้กับผู้ให้กู้เป็นบุคคลคนเดียวกันนั่นเอง ย่อมเป็นกรณีที่นายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้องให้ประโยชน์อื่นใด[๑] แก่ผู้ถูกร้องซึ่งมีมูลค่าเกินกว่าสิบล้านบาทต่อปี ย่อมเป็นการต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖๖ วรรคสอง อันเป็นเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญเพื่อป้องกันมิให้ผู้หนึ่งผู้ใดมีอิทธิพลต่อพรรคการเมืองโดยอาศัยความได้เปรียบทางการเงินมาครอบงำหรือบงการพรรคจนทำให้พรรคสูญเสียความเป็นสถาบันการเมืองที่น่าเชื่อถือของประชาชน **การให้กู้เงินจำนวนมากดังกล่าวมีส่วนสำคัญที่ทำให้นายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจได้เป็นหัวหน้าพรรคจัดทีมงานของตนและได้แสดงออกซึ่งความเป็นเจ้าของพรรคและมีอิทธิพลต่อการบริหารงานของพรรคอนาคตใหม่** ตามที่ปรากฏโดยข้อเท็จจริง

ด้วยเหตุนี้ เพื่อขจัดอิทธิพลลักษณะดังกล่าวต่อพรรคการเมือง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๒๔ จึงให้ลงโทษผู้บริจาค และมาตรา ๑๒๕ ให้พรรคการเมืองที่รับประโยชน์อื่นใดมีมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท**เป็นการลงโทษพรรคการเมืองที่ยอมอยู่ใต้อิทธิพลของผู้บริจาคเงินจำนวนมาก** และให้ศาลสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของหัวหน้าพรรคการเมืองและกรรมการบริหารพรรคการเมือง

---

[๑] พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

ฯลฯ ฯลฯ

"ประโยชน์อื่นใด" หมายความรวมถึง การให้ใช้ทรัพย์สิน การให้บริการ หรือการให้ส่วนลดโดยไม่มีค่าตอบแทนหรือมีค่าตอบแทนที่ไม่เป็นไปตามปกติทางการค้า และการทำให้หนี้ที่พรรคการเมืองเป็นลูกหนี้ลดลงหรือระงับสิ้นไปด้วย

ฯลฯ ฯลฯ

มีกำหนดห้าปีเพื่อ**มิให้มีอิทธิพลต่อไป** เพื่อให้สมาชิกพรรคคนอื่น ๆ ที่ร่วมกันตั้งพรรคการเมืองขึ้นมาโดยมิได้ใช้อิทธิพลทางการเงินใด ๆ เลือกกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่บริหารพรรคการเมืองต่อไป และให้เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ส่วนที่เกินมูลค่าที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖๖ ตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง**เพื่อให้นำมาใช้ในการสนับสนุนพรรคการเมืองและส่งเสริมประชาธิปไตย** แต่ศาลที่จะพิจารณาลงโทษตามมาตรา ๑๒๕ นี้ ย่อมมิใช่ศาลรัฐธรรมนูญ แต่เป็นอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ทั้งนี้ เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๔ วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติให้ศาลยุติธรรมมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีทั้งปวง เว้นแต่คดีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลอื่น

หากพิจารณาต่อไปว่า การที่ผู้ถูกร้องได้กู้ยืมเงินจากนายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้อง เป็น “การกระทำ” ที่เป็นการต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗๒ หรือไม่นั้น เห็นว่า การตีความกฎหมายต้องดูทั้งบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามตัวอักษรประกอบกับเจตนารมณ์หรือความมุ่งหมายของบทบัญญัตินั้น ๆ ไปพร้อม ๆ กัน ข้อความตามมาตรา ๗๒ ที่ว่า “ห้ามมิให้พรรคการเมือง...รับบริจาคเงิน ทรัพย์สิน หรือ ประโยชน์อื่นใดโดยรู้หรือควรจะรู้ว่าได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย...” นั้น ความมุ่งหมายของบทบัญญัติดังกล่าวไม่ต้องการให้พรรคการเมืองเป็นแหล่งฟอกเงินที่ได้มาโดยผิดกฎหมาย โดยมี**เจตนารมณ์สำคัญเพื่อป้องกันมิให้เงินหรือทรัพย์สินซึ่งมีที่มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายได้รับการบริจาคเข้าสู่พรรคการเมือง** บทบัญญัติดังกล่าวมีลักษณะทำนองเดียวกับความผิดเกี่ยวกับการฟอกเงินตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งต้องมีการกระทำความผิดมูลฐานมาก่อน หรือความผิดฐานรับของโจรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๗ ซึ่งต้องเป็นทรัพย์ที่ได้มาจากการกระทำความผิดที่กฎหมายกำหนดมาก่อน บทบัญญัติดังกล่าวมีขึ้นเพื่อ เป็นการป้องกันมิให้พรรคการเมืองเข้าไปเกี่ยวข้องกับเงินทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่ได้มาโดยมิชอบด้วยกฎหมายจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เช่น ผู้ค้ายาเสพติด เจ้าของบ่อนการพนันเถื่อน ข้าราชการหรือนักการเมืองที่ไม่สุจริตหรือต้องคำพิพากษาว่าทุจริตประพฤติมิชอบ ฯ ทำให้พรรคการเมืองกลายเป็นผู้มีส่วนร่วม สนับสนุน หรือช่วยเหลือในการกระทำความผิดไปด้วย เป็นมาตรการป้องกันมิให้บุคคล กลุ่มบุคคลหรือนักการเมืองที่ได้เงินหรือทรัพย์สินมาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือได้มาจากการกระทำความผิด นำเงินหรือทรัพย์สินดังกล่าวมาบริจาคให้พรรคการเมืองสำหรับใช้เป็นทุนทางการเมืองเพื่อให้ตนเองจะได้เข้ามามีอิทธิพลครอบงำหรือบงการพรรคการเมืองให้ดำเนินกิจกรรมที่อาจนำไปสู่การแสวงหาประโยชน์อันมิชอบด้วยกฎหมาย จึงเป็นหน้าที่ของพรรคการเมือง

ที่จะต้องเอาใจใส่ตรวจสอบเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด ก่อนการรับบริจาคว่าเป็นเงินซึ่งมีที่มาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีที่มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เพื่อให้การรับบริจาคของพรรคการเมืองเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายเปิดเผยและตรวจสอบได้ ทำให้เห็นว่า **การรับบริจาคตามมาตรา ๗๒ อันเป็นเหตุให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งยุบพรรคตามมาตรา ๙๒ นั้น ต้องเป็นกรณีที่ผู้บริจาคนำเงินที่ตนได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายมาบริจาคและพรรคการเมืองที่รับบริจาคนั้นรู้หรือควรรู้ว่าเป็นทรัพย์สินที่ผู้บริจาคได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย** หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีแหล่งที่มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

กรณีตามคำร้องพิจารณาแล้วเห็นว่า หากจะพิจารณาว่าการบริจาคเงินเกินกว่า ๑๐ ล้านบาท เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๖๖ แล้วถือว่าผู้รับบริจาคเงินดังกล่าวเป็นการรับบริจาคโดยรู้หรือควรรู้ว่าได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๗๒ จะมีผลทำให้มาตรา ๖๖ อันเป็นบทเฉพาะในเรื่องการรับเงินเกินกว่า ๑๐ ล้านบาท แทบจะไม่มีที่ใช้ คงใช้แต่มาตรา ๗๒ ครอบคลุมไปหมด จึงควรจะพิจารณาว่า หากบริจาคเงิน (ที่ผู้บริจาคได้มาโดยชอบ) เกินกว่า ๑๐ ล้านบาท ก็ต้องบังคับไปตามมาตรา ๖๖ คือ พิจารณาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๒๕ ซึ่งกำหนดโทษให้ปรับพรรคการเมืองไม่เกิน ๑ ล้านบาท และริบเงินบริจาคกับเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของกรรมการบริหารพรรคการเมืองเป็นเวลา ๕ ปี หรืออาจต้องโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี ตามมาตรา ๑๒๖ ซึ่งเป็นศาลอื่นที่ลงโทษได้มิใช่ศาลรัฐธรรมนูญดังที่ได้กล่าวมาแล้ว แต่หากปรากฏว่า**เงินดังกล่าวเป็นเงินที่ได้มาโดยมิชอบประการอื่น** (นอกจากมาตรา ๖๖) ไม่ว่าจำนวนเท่าใดจึงจะใช้มาตรา ๗๒ กล่าวคือ ถ้าปรากฏว่าเงินที่บริจาคเป็นเงินที่ผู้บริจาคได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (เงินสกปรก) ไม่ว่าจะเป็นจำนวนเท่าใด ก็เป็นกรณีตามมาตรา ๗๒ **เป็นเหตุให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ยุบพรรคการเมืองนั้นได้**ตามมาตรา ๙๒ ส่วนผู้ดำรงตำแหน่งในพรรคการเมืองมีโทษตามมาตรา ๑๒๖ ซึ่งมิใช่อำนาจของศาลรัฐธรรมนูญที่จะวินิจฉัย

ดังนี้ จึงเห็นว่า “การกระทำ” จากการให้กู้ยืมเงินดังกล่าวแม้จะเป็นการให้ประโยชน์อื่นใดเกินกว่า ๑๐ ล้านบาท ซึ่งเป็นการต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖๖ วรรคสอง แต่เมื่อไม่ปรากฏว่า “เงิน” ที่นายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้อง ให้ทางผู้ถูกร้องกู้ยืมนั้น เป็นเงินที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ดังนั้น การที่ผู้ถูกร้องได้กู้ยืมเงินจากนายธนาธร จึงรุ่งเรืองกิจ หัวหน้าพรรคผู้ถูกร้อง จึงย่อมไม่เป็นการต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗๒ อันเป็นเหตุให้ยุบพรรคผู้ถูกร้องตามมาตรา ๙๒ จึงไม่จำต้องไปพิจารณาต่อไปว่าผู้ถูกร้องรู้หรือควรจะรู้ว่าได้มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีแหล่งที่มาโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใด

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องนี้ต่อศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๒ หรือไม่

เห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗ (๑๓) ประกอบกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๒ บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคดีเมื่อมีพยานหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าพรรคการเมืองใดกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง ผู้ร้องจึงจะมีอำนาจยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๒ (ตามคำร้องนี้ ได้แก่ มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง (๓) ประกอบกับมาตรา ๗๒)

เมื่อพิจารณาแล้วไม่ปรากฏว่ามีเหตุอันเป็นการกระทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗๒ ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น คงมีแต่เหตุอันเป็นการต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๖๖ วรรคสอง ซึ่งในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๒๕ ได้กำหนดบทลงโทษให้เป็นอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม มิใช่ศาลรัฐธรรมนูญ

จึงมีความเห็นว่า ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องนี้ต่อศาลรัฐธรรมนูญตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๒ ตามเหตุที่กล่าวมาแล้วข้างต้น และเมื่อวินิจฉัยตามประเด็นที่หนึ่งดังกล่าวแล้ว ย่อมไม่จำต้องพิจารณาต่อไปในประเด็นที่สอง ประเด็นที่สาม และประเด็นที่สี่

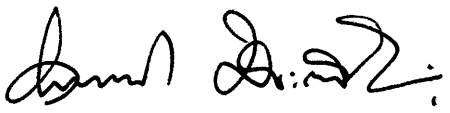

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ